

Les 1

Laat kinderen zelf keuzes maken

“Ik heb een traditionele opvoeding gehad met een vader die zes dagen per week werkte. Samen met zijn zus had hij een klein ambachtelijk drukkerijtje en ik herinner me dat ook als hij vrij was, hij nog werk te doen had. Zo leerde ik van jongs af aan dat hard werken je ver brengt. In mijn herinnering hadden mijn ouders altijd genoeg tijd voor ons, want in het weekend kampeerden we vaak en bakten we pannenkoeken. Mijn ouders lieten ons echt onze eigen keuzes maken. Mijn broer was extreem slim en studeerde wiskunde, maar hij was helemaal niet gelukkig op de universiteit. Toen is hij eerst vuilnisman geworden en daarna vrachtwagenchauffeur. Ik denk dat er heel wat ouders zijn die daar moeite mee zouden hebben, maar mijn ouders niet. Want voor hen betekende dit dat hij zijn eigen route volgde en daar hebben ze hem nooit in willen tegenhouden. Het is zo knap en krachtig als je dat doet.

Inmiddels is mijn broer verkeersleider op Schiphol en voor mij het levende bewijs dat dingen goed komen. Zelf heb ik toen ik jong was een tijdje een relatie gehad met iemand die veel ouder was dan ik – ik zocht het avontuur – maar met wie ik uiteindelijk helemaal niet gelukkig was. Mijn ouders wisten dat als ze zouden ingrijpen ik me juist zou verzetten en daarom steunden ze me. Totdat ze zagen dat die relatie écht niet goed voor me was en ze me lieten inzien dat ik er beter mee kon stoppen.”

Les 2

Doe dingen met volle aandacht

“In mijn leven ontbreekt volledig een ritme. Het enige wat duidelijk is, is dat ik een reisleven heb en een thuisleven. Voordat ik naar Schiphol ga, logeer ik altijd bij mijn ouders: dat is *quality time*. Ik heb geleerd om binnen vijf seconden te schakelen. Gaan we naar Azië? Dan loop ik Kuala Lumpur, Bangkok of Tokio binnen en leef ik dáár. Gaan we kamperen? Oké, dan wassen we ons dus met lapjes en eten we uit zakjes. In Mongolië had ik het laatst zwaar: ik moest dagenlang reizen in een schuddende bus en slapen in

een *freaking* koude wigwam waar ik 's nachts wakker vror – wat heb ik daar een hekel aan. Maar zelfs dan kan ik schakelen en denken: oké, nu is het afzien. Na afloop ga ik dan eerst 24 uur in een goed bed liggen voor ik weer naar huis vlieg. En als ik weer thuis ben, blijf ik niet eindeloos in die reis hangen, want dan besteed ik mijn volle aandacht aan mijn familie en vrienden: zo behoud ik ondanks dat ik de helft van het jaar weg ben toch mijn vrienden.”

Les 3

Probeer met je tekortkomingen te leven

“Raar eigenlijk dat bijna iedereen met een paar weeffoutjes wordt geboren. Zo kan ik intens genieten, bijna manisch, maar ik kan ook heel somber zijn. Ik wil altijd *pleasen* en niemand voor het hoofd stoten. Er moet echt iets aan de hand zijn voordat ik door mijn knieën zak en mensen om hulp vraag. Niet omdat ik mijn kwetsbaarheid niet wil tonen, maar omdat ik mensen niet graag tot last ben. Soms zit mijn perfectionisme me in de weg: ik wil dat alle twaalf afleveringen van dit seizoen ‘Floortje naar het einde van de wereld’ geweldig zijn. De aflevering in Réunion vond ik minder geslaagd: ik kon niet zo goed een band opbouwen met de mensen daar omdat ze alleen Frans spraken en mijn Frans gewoon slecht is. Soms kom ik ergens en is het meteen dikke pret, en soms is de klik wat minder en moet ik veel meer moeite doen. Of dan hebben mensen het